

wâlja sedda maad ja Jerifo sinna ãrratwa,
tama ja sedda läbbi katsuma need läksid
ka Jõsua fâskinisse peâle / ja said Jerifo
linna ühhe naese kõita Raab nimini / kes
fûl enne olli hoer olnud ogga nûud epel-
nud mitte, sest ta wottis usklisko sündame-
ga need samme ad mehhed wasto / et ta teâ-
dis, et Innimel piddi sedda maad ja sed-
da linna Israeli rahwa kätte andma. Qui
need mehhed senna linna ollid sonud / an-
ti sedda nikohhe funningale teâda / et Is-
raeli-rahwa seost olli mehhil läktitud / kes
sedda maaad piddid ãrrawatoma ja läbbi-
katsuma. Raab hakkas siis fûl mõtlema,
et Kunningas neid piddi fâskma ülesotsi-
dat / sepârrast satis temma need mehhed
kõrvale / ja' pettis neid ãrra kattufse peâ-
le / mis ni lamp tossane olli, et innime fûl
vois seista peâl. Senna kattufse lae pâ-
le panni siis sesamma usklit naeste rahwas
Raab need mehhed warjule linna warte
all

all / et Kunningas ei piddand mitte neid
kâue fama. Qui siis selle linna Kuningas
Raabi jure läkkuas / et ta need mehhed
piddi wâlja saotma, kes ta jure ollid tul-
nud, et nemirad saalsid ogga sedda linna
ja maad ãrra madata : si s üles temma
funninga Râskude wasto / Qui need meh-
hed. mis teie râgite / on mo jure janud,
ogga mis mitta teâdsin, kust nemirad
tullid ehk Puhho nemimad läksid. Geta-
ma Raab râkis sedda wist funningo roh-
wa wasto, mis ei olnud seddarvsi fui õi-
gus olli, ja innimesse lapsed ehk koifsid
sedda osja walleks hûda. Vaga se olli
Gummala tõ, kes tedda sedda wisi panni
râkit a, sest õige usk olli temma sees / ja
selle waljusse ja juhutamisse járt ele tâ-
pis ta sedda / Gummala tahmisi mõda
piddi ta sedda tegema; sepârrast sai ta
sedda au / et meie Ünnisteggia tem-
ma suggn wôssast pârrast sündis / ja et
ted-